

БЕОГРАД - Бивши градоначелник Београда и председник Европског покрета у Србији, Живорад Ковачевић, извршио је самоубиство вечерас око 18 сати у свом стану у Улици кнегиње Зорке 87 у Београду. Незванично, Ковачевић је себи одузео живот хицем из пиштоља.

Његове комшије из зграде причају да је био упадљиво блед кад су га видели последњи пут, али нису могли са сигурношћу да кажу шта је Ковачевића могло да наведе на овај чин.

- Ретко сам га виђао у последње време. Изгледао је лоше и углавном није био расположен за разговор. Пре неки дан сам од суседа сазнао да му је супруга недавно преминула - рекао је један од комшија.

Живорад Ковачевић рођен је у Јагодини 30. маја 1930. године. Завршио је Шесту мушку гимназију и дипломирао 1952. године на Високој новинарско-дипломатској школи у Београду. Магистрирао је политичке науке 1961. на Универзитету Беркли у Калифорнији и специјализирао међународне односе 1963. на Харварду, САД.

Био је главни уредник часописа "Комуна" (1954-62), директор Републичког завода за јавну управу (1962-64), подсекретар у Републичком извршном већу Србије (1964-67), генерални секретар Сталне конференције градова и општина Југославије (1967-73).

Од 1974. био је осам година градоначелник Београда, а потом члан Савезног извршног већа (СФРЈ) и председник Комисије за односе са иностранством (1982-86).

Био је амбасадор СФРЈ у Вашингтону од 1987. до 1989. кад је опозван због неслагања са политиком Слободана Милошевића, кога је јавно критиковао у Вашингтону. Из тог

мандата остао је упамћен његов допринос пребацивању заоставштине америчког научника српског порекла Николе Тесле из САД у Београд.

По повратку из САД, дао је отказ у Савезном секретаријату (министарству) за иностране послове и са неколико пријатеља формирао консултантску фирму "Про-ман", из које се убрзо повукао и отишао у превремену пензију 1991. Био је активан члан неколико невладиних организација. Од 1994. је био у Европском покрету у Србији, а од 1999. председник тог покрета.

Био је копредседник Игманске иницијативе која окупља 140 организација из земаља тзв. Дејтонског троугла. Игманска иницијатива је зачетник пројекта "мини-шенгена", чија је основна идеја да се на територији Југоисточне Европе успоставе односи слични онима који постоје у ЕУ, пре свега по питању безвизних режима.

Био је у групи од 38 интелектуалаца антиратних активиста из тадашње СР Југославије, окупљених у тој иницијативи, који су у априлу 1995, преко Мађарске и Хрватске, прешавши планину Игман, стигли до Сарајева под опсадом. Учесници тог путовања остварили су намеру да подрже Сарајлије и да присуствују седници Српског грађанског већа у Сарајеву.

Ковачевић је био и функционер Цивилног (српско-албанског) дијалога; председник Асоцијације мултиетничких градова југоисточне Европе - ПХИЛИА, која је основана у јуну 2005. године у Загребу. Предавао је на дипломатским академијама у Београду и Подгорици.

Био је председник Спољнополитичког савета Министарства спољних послова који је формиран 6. септембра 2007. на иницијативу шефа српске дипломатије Вука Јеремића.

Добитник је међународне награде "Хаас Интернационал Авард" (2000. године).

Аутор је књига "Урбанизација у свету и у Југославији", "САД и југословенска криза", "Србија и свет: између ароганције и понизности", "Медјународно преговарање" и

"Америка и распад Југославије", као и три речника на којима је радио 14 година:
"Српско-енглески речник идиома, израза и изрека", "Енглеско-српски фразеолошки
речник" и "Српско-енглески фразеолошки речника".

Говорио је енглески, француски и руски језик. Иза себе је оставио кћерку Јелену и сина
Радована.

(Блиц)